this industry should be properly tapped. If we put a heavy burden on the industry, it will suddenly collapse. That is why, Sir, Government are moving very cautiously. Hon. Members cannot move as cautiously as the Government do because, as I said before, their vision is clouded. If that cloud is removed, then they will agree with me. As long as that cloud is there, they cannot agree with me. That is the only difference. Otherwise I pay them my compliments for all they did in seeing to it that the Bill is passed before 5 o'clock. I must pay particular compliment for that because if they had wanted they could have seen to it that we had a night session also for completing this Bill. All that has not happened and I am glad that it is going to be finished ten minutes before 5 o'clock.''

MR. SPEAKER :—'' The question is—

'That the Plantations Agricultural Income Tax Bill, 1954 (L.A. Bill No. 30 of 1954), be passed into law.' ''

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

VI.—HALF-HOUR DEBATE *RE* ASSIGNMENT OF LANDS IN KALPATTI VILLAGE.

4-50 p.m. MR. SPEAKER :—'' There are only 10 minutes more We can take up the Half-Hour debate now. I will allot 5 minutes each to Sri Kandasamy, Sri A. Govindaswamy Nayagar, Sri Gopala Gounder and Sri M. Jagannathan and then the Hon. Minister will reply. Sri Kandasamy will now initiate the debate.''

* SRI C. KANDASAMY :—'' கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த விவாதமானது விழுப்புரம் தாலுக்காவிலுள்ள கல்பட்டு கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்கள் சென்ற 15 வருஷகாலமாக பயிரிட்டு வந்த தரிசு நிலங்கள் அவர்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டு பலவிதக்கொடுமைக் குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் ஜாரி செய்யும் விஷயத்தில் சர்க்காருடைய கொள்கை எப்படியிருக்கிறது என்பதற்கு கல்பட்டு விஷயம் ஒரு உதாரணமாக இருக்கிறதென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

'' 1940-ம் வருஷத்தில் உணவு உற்பத்தி பெறுக்க திட்டத்தின் கீழ் 50 எக்கர் நிலத்தை 3 அடி உயரமாக ஒரு இடத்தில் இருக்கக்கூடிய இடத்தை ஹரிஜன விவசாயிகள் 300 ரூபாய் செலவழித்து சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அந்த நிலத்தை ஜாரி செய்வதற்கோ ஒழுங்காக அனுபவிப்பதற்கோ விட்டு இருக்கிறதா என்பதை யோசனை செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 1940-ம் வருஷத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 1948 வரையில் ஆதிக்கக் காரர்கள், ஜாதி இந்துக்கள், நிலப்பிரபுக்கள் முதலிய ஆதிக்கம் வகிக்கக்கூடியவர் களெல்லாம் கல்பட்டு கிராமத்திலுள்ள ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கு அநீதி இழைத்து வந்திருக்கிறார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களும் எங்கு அந்தஸ்தில் உயர்ந்துவிடப் போகிறார்களோ என்று மிராஸ்தாரர்கள் அவ்வப்போது ஹரிஜனங்களை மட்டம்தட்டி வந்திருக்கிறார்கள். அவர் களுக்கு ஒரு விதமான சலுகையும் அளிக்கப்படவில்லை.

''1948-ம் வருஷத்தில் அரசியல் தியாகிகளுக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்டது. 1952-ம் வருஷத்தில் அவர்களால் இந்த நிலத்தை அடையமுடியவில்லை என்றாலும் இங்கு இருக்கும் கணக்குப்பிள்ளை 475-8 என்பதை

21st February 1955] [Sri C. Kandasamy]

475-5 என்று மாற்றிப்போட்டு எவிக்ஷன் பெடிஷனுக்கு ஏற்பாடு செய்து நிலத்திலிருந்து ஹரிஜனங்களை வெளியேற்றிவிட்டார். அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் மனு கொடுத்ததின் பேரில் 23–12–53-ல் சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அது என்ன உத்தரவு என்றால் இடம் இல்லை ஆதலால் எவிக்ஷன் செய்வதற்கு அந்த உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதாகும். அந்த ஊரில் இருந்த போஸ்ட் மாஸ்டர் அதை மறைத்து வைத்துக் கொண்டு உத்தரவு காலத்தில் கொடுக்காமல் செய்து விட்டார். அதற்கு பிறகு 16–1–54-ல் சப்-கலெக்டர் தடை உத்தரவு போட்டார். அதன் பிறகு கணக்குப்பிள்ளையின் மோசடி விஷயமும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் அதைப்பற்றி உத்தரவு என்றும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. 10 வருஷகாலமாக கஷ்டப்பட்டு 300 ரூபாய் மேலும் செலவழித்து மேடுகளை சீர்திருத்தியும் அதிலிருந்து ஏதாவது பிரயோஜனம் இருக்காதா என்று சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். மந்திரிகளிடமும் பல சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். தாசில்தாரும் போலீஸ்காரர்களும் போய் அந்த நிலத்தை அறுவடை செய்து ஒரு பாகத்தை ஏலத்திற்கு விட்டுவிட்டார்கள். 14 வருஷகாலமாக ஹரிஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அந்த நிலங்களைப் பண்படுத்தியிருக்கிறார்கள். 300 ரூபாய் செலவழித்து தங்கள் உழைப்பையும் கொடுத்து அந்த நிலங்களை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவ்வளவு வருஷகாலமாக பாடுபட்டும், பொருளாதார அடிப்படையில் அவர்கள் உயர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. தரிசு நிலங்களை ஏழை விவசாயிகளும், ஹரிஜன விவசாயிகளும், அனுபவிப்பதற்கு முடியாதவாறு ஆங்காங்கு கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலப் பிரபுக்கள் அவைகளை அனுபவித்து வருவதற்கு முயற்சித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆதலால் ஏற்கனவே உழுது பயிரிட்டு வரும் ஹரிஜனங்களுக்கு ஜாரி செய்வதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்னும் ஹரிஜன விவசாயிகளிடமிருந்து கைப்பற்றிய தானியத்தை அவர்களிடம் ஒப்படைப்பதோடு அவர்களுக்கு சீக்கிரத்தில் அங்குள்ள நிலங்களை ஜாரி செய்துகொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய சிற்றுரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.''

*Sri A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—'' கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விழுப்புரம் தாலுக்காவில் கல்பட்டு கிராமத்தில் இருக்கக் கூடிய ஆதிதிராவிட விவசாயிகள் சென்ற 15 வருஷகாலமாக தாங்கள் பயிரிட்டு வந்த புறம்போக்கு நிலங்களை சர்க்கார் ஜாரி செய்வதற்குப்பதில் அவர்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்ட விஷயத்தைக் குறித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். கனம் ஜவஹர்லால்நேருவும் உற்பத்தியை பெருக்குங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் நிலம் இல்லாத ஆதி திராவிட பாட்டாளிமக்கள் அந்தக் கல்பட்டு கிராமத்திலுள்ள நிலங்களை உழுது 400, 500 ரூபாய் செலவு செய்து பண்படுத்திய பிறகு அவர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள். சென்ற 1953-ம் ஆண்டில் அதாவது நமது மதிப்பிக்குறிய ராஜகோபாலாச்சாரியார் ஆட்சியிலிருந்தகாலத்தில் ஒரு பெரிய மிராஸ்தாரும் மணியக்காரருமாகிய ஸ்ரீ ஜெயராம் அய்யர் அவருக்கு வேண்டிய சகாக்களைச் சேர்த்துக் கொண்டு நிலம் இல்லாத இந்த ஏழை ஹரிஜனங்கள் பயிரிட்ட நெற் பயிரை அழித்தார்கள். அதே ஆட்சி காலத்தில் இது சம்பந்தமாக சட்ட சபையில் நாங்கள் எடுத்துச் சொன்னதும், சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு போட்டார்கள். அந்த உத்தரவு சேரா வண்ணம் ஸ்ரீ நடேச அய்யர் என்ற போஸ்ட் மாஸ்டர் இங்கிருந்து அனுப்பிய தபாலை மறைத்துவிட்டு நெல் பயிரை நாசம் செய்துவிட்டார்கள். இந்த ஆண்டு 8 அல்லது 9 ஏக்கர்தான் பயிர் செய்து இருக்கிறார்கள். ஆதி திராவிடர்கள் நாற்று நட்டுக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் மிராஸ்தாரர்கள், அதைத் தடுத்து விட்டார்கள். மிராஸ்தார்கள் போலீசார் உதவி கொண்டு ஆதி திராவிட மக்களை பலவிதக் கொடுமைக்கு ஆளாக்கினார்கள். இன்னும் சர்க்காரிடமிருந்து உத்தரவு வருவதற்கு முன் எல்லா நிலங்களையும் நாசம்செய்து விட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். தவறு வேறிடத்தில் இருக்கும்போது நிரபராதிகளை போட்டு வதைத்திருக்கிறார்கள். இது பற்றி தோழர் கந்தசாமி 10–12–54-ல் விவசாயிகள் பயிரை அழித்ததற்கு நஷ்ட யீடு கொடுக்கப்படுமா என்று ஒரு கேள்வி கேட்டார். 4–53 p.m.

அது சம்பந்தமாக கனம் மந்திரி ஸ்ரீ மாணிக்கவேலர் "இனி பயிர்களை அழிக்கமாட்டார்கள்; இது சம்பந்தமாக உத்தரவு அனுப்பியிருக்கிறோம்" என்று பதில் அளித்தார்கள். இதைக்கேட்டு ஆதி திராவிடர்கள் மிகவும் சந்தோஷம் அடைந்தார்கள். ஆனால் நடந்தது என்ன? 40 போலீஸ் காரர்கள் சேரிக்குள் சென்று அங்குள்ள கோழிகளைக்கூட விடாமல் பிடித்து வந்து விட்டார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த 19 எம். எல். ஏ.க்கள் கையொப்பமிட்ட மகஜர் ஒன்றை சர்க்காரிடம் சமர்ப்பித்தோம். மூன்று தடவை கனம் முதல் மந்திரியாரை சந்தித்தோம். பயிர்களை அறுவடை செய்யாமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் திருப்பி அதையே கொடுக்க உத்தரவு போடுகிறேன் என்று சொன்னார். மந்திரி மாணிக்கவேலரைப் பார்த்த போது இந்த விஷயமாக பயிர்களை அழிக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள் பயிர்களை அழிக்கவில்லை ஆனால் அறுவடைதான் செய்தார்கள் என்று கிண்டலாக பதில் அளித்தார். ரெவின்யு இன்ஸ்பெக்டரை வைத்துக் கொண்டு நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார். யார் எடுத்துக் கொண்டு போய்விடப் போகிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஏலம் போட்டு, அதை கணக்கப்பிள்ளை எடுத்து ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் வீட்டிற்கு அனுப்பி விட்டதாக செய்தி கிடைத்திருக்கிறது. இதே நிலத்தை தியாகிகளுக்கு நிலங்கள் கொடுக்கும்போது ஏன் இந்த ஆதி திராவிட மக்களுக்கும் கொடுக்கக்கூடாது? இந்த ஹரிஜனங்களுக்கு நிலம் ஜாரி செய்து கொடுத்து விட்டால் இங்குள்ள மிராஸ்தார்கள் அவர்களுடைய நிலங்களுக்கு அதிகமான குத்தகை வராமல் போய் விடுகிறதோ என்று இம்மாதிரி கொடுமைப் படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். 18–2–55-ல் அறுவடை செய்த நெல்லை குறைந்த விலைக்கு ஆதி திராவிடர்கள்களுக்கே கொடுக்கவேண்டு மென்று போலீஸ் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் கூறினார் ஆனால் மணியக்காரர் அவர்கள் மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 40 கொடுத்தாலும் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார். இது விஷயமாக நான் சில யோசனைகளைச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அதாவது அறுவடையான நெல்லை ஆதி திராவிட மக்களுக்கு கொடுக்கும்படியாகவும், நெல் பயிர்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்ச அனுமதி அளித்தும் தரிசு நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கு ஜாரி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"வேண்டுமென்றால் ஒரு சமயம் கனம் மந்திரி அவர்கள் நேரில் வந்து பார்க்கலாம். கலெக்டரிடமிருந்தும் அதிகாரிகளிடமிருந்தும் போதுமான நியாயம் கிடைக்கவில்லை. கலெக்டருக்கு மனுப் போட்டால் அதை அவர் டிபுடி கலெக்டருக்கு அனுப்புகிறார், டிபுடி கலெக்டர் தாசில்தாருக்கு அனுப்புகிறார், தாசில்தார் ரிவின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு அனுப்புகிறார். ரிவின்யு இன்ஸ்பெக்டர் மணியக்காரருக்கு அனுப்புகிறார். கடைசியில் மணியம் அந்த நிலம் புறம்போக்கு நிலம் இல்லை என்று முடித்து விடுகிறார்.

"ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். அங்குள்ள நிலம் சம்பந்தமாக ஒரு "மேப்" **(map)** கொண்டுவந்திருக்கிறேன். அதில் கணக்குப்பிள்ளை தவறான கணக்கையும் நம்பரையும் கொடுத்திருக்கிறார். அது புறம்போக்கு நிலம் இல்லை என்று தட்டிக்கழித்திருக்கிறார். அந்த நிலம் 8-ம் நெம்பர் நிலம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. திண்டிவனம் தாலூகா ஆபீசில் ஏழை ஆதி திராவிடர்கள் அந்த மேப்பை வாங்கியிருக்கிறார்கள். அது ஒரு உண்மையான ரிக்கார்டு. அதுவும் ஆதி திராவிடர்களிடம் இருக்கிறது."

* SRI M. JAGANNATHAN :—" Mr. Speaker, Sir, it is very
5 p.m. unfortunate that the problem of Kalpattu village remains unsolved even to this day. It is needless for me to go into the details of this case, because much has already been said and done to bring them to the notice of the Government. I am not very confident

21st February 1955] [Sri M. Jagannathan]

that my speech will have any salutary effect. However, I wish to voice the grievances of the landless poor of the Kalpattu village for what it is worth. The problem is neither very difficult nor very technical; it is a very simple one. The Harijans and some Ex-Servicemen, who are landless, have been cultivating a few acres of land situated on the foreshore of the tank in the Kalpattu village for the last fifteen years and more. They have asked the Government to assign the land to themselves. It is unfortunate that none of the higher revenue officials of the district has taken the trouble of visiting the village and seeing the land in question personally. The higher officials passed orders relying on the reports of the lower officials. If I remember right, in 1948 the land under dispute was assigned to political sufferers. Then there was no objection from any quarter whatsoever. The technical objection that is raised now was not raised then. The Harijans refused to give possession to the political sufferers and started an agitation. As a result, they retained the land. Later on, when the Harijans asked for the assignment of the land to themselves, the mirasdars adopted a stiff-necked attitute and represented the case in a very bad manner to the higher revenue officials. Still, they are a stumbling-block in the way of the assignment of this land to the Harijans. During the last session, a memorandum signed by all the Members of the Assembly from the South Arcot district was presented to the Hon. Chief Minister in which he was requested to take steps for assigning this land to the landless poor of the Kalpattu village. But paradoxically enough, after the presentation of the memorandum, harassment of Harijans began in all its vigour as was described by Sri A. Govindaswami Nayagar. The persecutors harvested the crops raised by the Harijans and in some places they even destroyed the crops. The Hon. Minister should see the land personally as he promised to do last time and take steps for assigning it to the landless Harijans. If the Government adopt a policy of running with the hare and hunting with the hound, I think the problem of Kalpattu village can never be solved. We cannot placate the mirasdars on the one hand and satisfy the needs of the landless poor on the other. We should take a bold step and assign the land to the Harijans."

* SRI V. GOPALA GOUNDER :—" Mr. Speaker, Sir, this is a matter which requires the attention of the Government. I have got a number of clients in the Kalpattu village and I know what has been taking place in that village for the last several years. Some sort of caste tyranny, especially against Harijans, is being practised there. The Harijans there began to cultivate an extent of land on the foreshore of the tank about fifteen years ago under the Grow More Food Campaign. They were allowed to continue the cultivation without any obstruction till 1952. In 1952 some trouble arose between the Harijans and the Caste Hindus about the cultivation of this land by the Harijans. Caste Hindus put in petitions requesting the authorities not to allow the cultivation of the land by the Harijans any longer. In 1950 or 1951, the very same land was

thought suitable for assignment to political sufferers. But on account of the objections raised by the Harijans, the land was not assigned to political sufferers. The Harijans were allowed to continue the cultivation of the land. In 1952 or 1953, another trouble arose there. When kist collection was suspended by Government, the Village Headman, the local Revenue Inspector and a few others took coercive steps for recovering the land revenue. This was brought to the notice of the Government and the authorities concerned. I myself represented the matter to the Sub-Collector who ran to the spot, restored the normal situation and also, if I remember right, punished those who committed illegal acts. The trouble subsided. But the Harijans were given trouble every time they began to cultivate the land. Last year also, they were stopped from cultivating the land. A representation was made to the Government and the Hon. Chief Minister was pleased to pass an order permitting the Harijans to continue the enjoyment of the land. This year a number of people came to me and to my Friends saying that the crops raised by the Harijans were auctioned by the Revenue authorities and the crops were harvested and removed, in spite of the fact that the Government had ordered the authorities not to interfere with the cultivation of the land by the Harijans. The subordinate officials took the law into their own hands, trespassed into the land and harvested the crops. I want to stress this point because of the liberal policy of the Government in giving lands to Harijans. The Hon. Revenue Minister also comes, I think, from a similar environment and he knows the practical difficulties created by the local authorities in the way of granting lands to Harijans. The pivot of the whole revenue administration is the Village karnam. Even the Revenue Minister's statements are based on his report. As the land has been cultivated by the Harijans for the last fifteen years, I request the Government to see that it is assigned to them. The crops taken away by the authorities should be restored to those who raised them."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, the subject relates to the question of assigning some land to the Harijans and others in the Kalpattu village in Villupuram taluk. Hon. Members are aware of the Government's policy in assigning lands to the landless poor including Harijans. The Government are anxious to give as quickly as possible all lands that are available
5-10 p.m. for assignment to as many deserving people as possible. Now, coming to this particular question, the Government did not assign the land as wanted because it was represented that that was an objectionable land. It was represented that it was a tank poramboke and that it should not be assigned. If cultivation is allowed on the foreshore of a tank, the soil gets loosened. Year after year on account of cultivation, the soil is being loosened and the loose mud goes to silt up the tank. That is the reason why the foreshores of the tanks are not allowed to be assigned. On that basis, the Government did not assign the lands in question to the Harijans. Now, it was represented that it was not very objectionable,

21st February 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

that the water-level would not go to such height and that there would not be very serious damage caused. That is a thing which ought to be looked into. Here, one can judge only on the reports and files available. The Minister can look into only what is reported and what is in the file. He does not know the intricate circumstances that are prevailing in the particular area. Certain things were narrated which gave a different picture of the situation. Generally there was only one villain of the play but here it was alleged there were three villains, namely, the karnam, the post-master and the Caste Hindus. Now, we have to find out whether they are really villains of the piece or whether they are doing their work and reporting what is actually happening there. There is a difference of opinion so far as this aspect of the question is concerned. The Government have acted on the reports they have received. Now, the hon. Members comig from that place and the neighbourhood say that the situation there is different and that the matter ought to be looked into more carefully and that, if necessary, a personal visit may be made. In fact, during the last session when this question was put, there were a number of supplementaries. After answering them, I thought that it could be solved only by making a personal visit to the area. I shall try to visit that place and do the needful. Some facts may be forthcoming when a person visits the place, but that shall not be taken as a normal procedure for every case. In this particular case, I have already said that I am prepared to go and see and do what is just.

"Now, much was made of destruction of crops. The old rule was this. When there is an encroachment, there is a certain 'B' memo. issued. The man does not heed it. He pays the penal rate. Finally, there is no course open except to destroy the crops that have been raised. The Government thought that was a wrong thing to do. Rightly or wrongly, a crop has been raised and there is no good destroying it. What has been produced should not be destroyed. So, this Government issued an order about two years ago that in such cases the crops should not be destroyed but that steps should be taken to harvest the crops and account them properly. That is one step forward that this the Government have taken. That is why this time the crop was not destroyed. The authorities have taken steps to harvest it. I do not know why the hon. Member—I think he represents that constituency and even though he represents that constituency, that does not mean he should say that—should say that I have made 'கிண்டல்' **Where is the 'கிண்டல்' If there is any 'கிண்டல்' it is only in** the mind of the hon. Member. Previously, the crop used to be destroyed. Now, the Government have changed that policy. The Government have ordered that the crop should not be destroyed and that it should be harvested and disposed of properly. Therefore, I have carried out a part of the promise. With regard to the other part, I am sorry I have not been able to carry it out. Soon after December, January came and we had so much of business to attend to. I think the hon. Members must sympathise with me.

When there was so much work to be done, it was not really possible to go there. I shall take the earliest opportunity to visit that place and find out whether there are three villains of the piece or any villain at all. After finding out the fact, the proper thing will be done. But if it is really objectionable in the sense that if the land is given for cultivation, it will uproot the earth and silt up the tank, then the hon. Member should not press his request because it will affect not only these people but also other ayacutdars. But so long as it is not very prejudicial and does not seriously interfere with the proper maintenance of the tank, I shall do the needful. We are always a bit lenient in such matters, because the people involved are poor Harijans. But I cannot go too far. Within the framework I have suggested, I am prepared to help these poor people. I am also anxious that they must live by honest cultivation. Then, the hon. Members representing the area, although both of them sit together, have different views but in this respect they agree with each other. Therefore, I would make a request to them. I am posing a hypothetical proposition. Suppose that land could not be assigned. Then, I am prepared to give the people concerned some other land nearby. Not that I am not going to give this land to them. If it could be given, it will certainly be given. But if there is any insuperable difficulty in giving it, I am prepared to give them some other land nearby. Therefore, I request the hon. Members to advise those people properly. Improper advice makes poor people suffer. I need not say anything more. I am looking forward to the date when I shall go and see for myself whether there are really villains there."

MR. SPEAKER :—"The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow."

The House then adjourned.